

πολλοὶ μὲν, ὡς ἴσαστε, εἰσὶν οἱ ἐκ τῶν χρησμολογιῶν ἐκείνων κακὰ ἑαυτοῖς προοιωνιζόμενοι, πλείους δὲ οἱ ἐπὶ χρησταῖς ἐλπίσιν τὸν ἥλιον τῆς ἐπιούσης ἀνίσχοντα προσδοκῶντες. Ἄλλὰ τὰς γηθοσύνας ἢ ἐν δέους καὶ κακῶν οἰωνῶν ἀγωνία παρερχομένης τῆς παραμονεῖου νυκτὸς ὥρας οἱ τῆς γραφίδος ἐργάται, εἴτε δημοσιογράφοις εἴτε γραφιδοπράταις λυπρούς, εἴτε ὡς ἄλλως δοκεῖ ὑμῖν καλέσητε τούτους, ἰδίαις τισὶν ἐπικαλλύνουσι ψυχαγωγίαις, τὰ δὲ ἐν τῇ ἐπικοινωνίᾳ αὐτῶν διακειβόμενα φιλοδωρήματα οὔτε τῇ τῶν τιμῶν ὀλκῇ ὑπεράγαν βαρέα, οὔτε τῇ τῶν ἀλασαστρεῖων καὶ τῶν χρυσῶν ἢ ἀργυρῶν ἢ ἀδάμαντινων ἢ μαργαριτεῶν σκευῶν καὶ κοσμημάτων μαρμαρυγῇ τῶν ὑπὸ τῶν κολλυβιστῶν ταῖς ἑαυτῶν ἐταίραις προσωρισμένων διαπρέποντα, εἴπερ οὐκ εἰκόασιν τοῖς ἀθυρματίοις ἅπερ καὶ Μοῦσαι ἐπὶ τοῦ Παρνασσοῦ πρὸς τοῦ Ἀπόλλωνος τὴν ξανθὴν κεφαλὴν παίζουσαι βάλλουσιν, εἴπερ οὐ τοῖς σεμνοῖς ψελλιῖαις ὁμοια φαίνονται οἷςπερ ὁ ἐκθρόλος νύκτωρ καὶ καθευδουσῶν τῶν καλῶν ἀδελφῶν κούφη τῇ χειρὶ κοσμῶν περιδεί τὰς λευκάς τούτων ὠλένας, ἀστεῖα πάντως καὶ γλαφυρά καὶ ἀνεμῶλια μὲν πλὴν ἀλλ' οὐκ ἀχάριστα οὐδὲ βαναύσου πλούτου ἀκομφα καὶ ἀπειρόκαλα τυγχάνουσιν ἐπιδείγματα.

Ἦν μὲν οὖν ἡ παραμονὴ τῆς πρώτης τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐβδομηκοστοῦ τρίτου ἔτους καὶ περὶ λύχνων ἀφὰς παῖδες κελλίφωνοι ἤδον τὸν Ἀγιο-βασιλῆ πρό τῆς θύρας τοῦ ἀσεβοῦς πλὴν προληπτικοῦ φίλου· ἐγὼ δὲ εἰθάλων παρ' αὐτῷ ἐν χειρὶ φέρων φύλλον χάριτος τετυπωμένον ἄρτι καὶ καινουργές—ἐτύγχανον γάρ ποτε ἐν τοῖς ἐλάχιστα τῶν ἐργατῶν τοῦ καλάμου—προσηγόρευον μὲν αὐτὸν καὶ περιεπτυσσόμεν «ἰδοῦ σοι ἀγάθῳ, λέγων, ἀσεβής τις γενόμενος» ἠρξάμεν δὲ φαιδρῶς καὶ νεανικώτερον ἀναγινώσκων ἄρθρον τι ἐφημερίδος ἐν ᾧ τὴν λεγομένην ἐπιθεώρησιν τοῦ λήξαντος ἐνικυτοῦ ποιούμενος ἔγραφόν τινα, οὐκ οἰδ' ὅποθεν ὀρμησάμενος, περὶ τῆς βεβοημένης ἐκείνης ἀποστροφῆς Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ πρὸς τὸν ἥλιον, οὐ πάντη μὲν ἀσύμφωνα πρὸς τὰς ἱεράς τῶν Ἑβραίων καὶ ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν Γραφὰς ἀλλὰ πῶς ἐρμηνεύοντα τὴν ἀπο-